PRILOGA GORENJSKEGA GLASA O KRAJEVNI SKUPNOSTI KOKRICA

Leto: IV. - ISSN 1855-5683

Maj 2011 • Številka 1

VAŠČAN

Za vas beležimo čas

Gorenjski Glas

Obnoviti želimo mrliške vežice

Obnova poškodovanih cest in poslovilnega objekta na pokopališču naj bi bili letošnji glavni občinski investiciji na območju KS Kokrica, vendar še nista bili odobreni, pravi predsednik KS Kokrica Igor Hribar.

Proračun Mestne občine Kranj za 2011 je bil aprila vendarle sprejet. Lahko že napoveste, katere investicije lahko letos pričakujejo krajani Kokrice?

"Finančne zmožnosti občine so letos precej omejene, ne glede na to pa je krajevna skupnost pripravila program investicij in potreb, ki jih zaznavamo. Ena glavnih skrbi v letošnjem letu bo cestna infrastruktura, saj želimo vsaj deloma zakrpati tiste lokalne poti in ceste, ki so pozimi utrpele največ škode. Poleg tega želimo letos temeljito obnoviti poslovilni objekt na pokopališču na Kokrici, ki je zaradi posedanja terena precej poškodovan, če bomo seveda prejeli odobritev občine za izkoriščanje sredstev, ki so namenjena za investicije po krajevnih skupnostih. Investicijo ocenjujemo na skoraj 80 tisoč evrov, zato bo potrebno še kar nekaj razgovorov z občino, da jo bomo uspeli uresničiti še letos. Zagotovo pa bomo poskrbeli za izvedbo tistih rednih vzdrževalnih del, za katera prejemamo sredstva iz občinskega proračuna za delovanje krajevne skupnosti."

Po občini se v prihodnjih letih napoveduje obsežna gradnja kanalizacije. Tudi na območju KS Kokrica?

"Občina je v okviru projekta Gorki predvidela tudi izvedbo kanalizacije v naselju Kokrica. Glede na informacije iz Kranja, je bila vloga za pridobitev evropskih sredstev za ta namen že vložena, v njej pa je kot eden od podprojektov vključena tudi Kokrica. Kompletna vrednost projekta, v katerem bodo obnovili oziroma zgradili novo kanalizacijo po naseljih in temeljito obnovili Centralno čistilno napravo Kranj, je ocenjena na okrog 90 milijonov evrov, od tega bo tretjino zagotovila EU, ostalo pa bo finančno breme Mestne občine Kranj. Predvideva se, da se bo investicija na Kokrici začela v drugi polovici leta 2012, končala pa se bo v drugi polovici 2014. V tem času bo precej moteno življenje in promet v naselju, krajani pa bomo morali skupaj sprotno reševati morebitne težave in motnje."

Igor Hribar, predsednik KS Kokrica

Ali bo potrebno v ta namen pridobiti še soglasja lastnikov zemljišč?

"Ne. Te investicije ne bi bilo mogoče realizirati v okviru programa Gorki, če nam ne bi že lani uspelo pridobiti več kot 80 služnostnih pogodb, s čimer je bilo omogočeno, da bomo na novozgrajeno kanalizacijsko omrežje lahko priključili do 95 odstotkov gospodinjstev v KS. Imeli smo težave pri pridobivanju služnosti zgolj v dveh primerih, vendar to ni bila ovira za izpolnitev pogoja za pridobitev evropskih sredstev."

Kako je z obnovo kulturnega doma in gradnjo nadomestne telovadnice pri podružnični šoli, ki ste ju v novoletnem Vaščanu tudi omenili med načrti za leto 2011?

"Letošnji plan investicij smo morali prilagoditi zahtevni finančni situaciji občine. Z obnovo kulturnega doma, še posebej dvorane in odra, bomo tako morali počakati na boljše čase, upam, da nam jo bo uspelo uresničiti v letih 2013 in 2014. Kar se tiče podružnične šole, ima ta precejšnjo prostorsko stisko tako v šoli kot v vrtcu, kar je posledica dejstva, da se objekt vse od izgradnje ni razširil, število otrok pa se je še posebej v zadnjih letih precej povečalo. Krajevna skupnost se je zato skupaj z vodstvom šole že obrnila na občino, naj začne razmišljati bodisi o razširitvi podružnične šole bodisi o gradnji nadomestne telovadnice v neposredni bližini, kot se to sedaj počne v Besnici in Goričah ter so že naredili v Žabnici. To bi omogočilo obnovo, predvsem pa ureditev dodatnih učilnic, s čimer bi sprostili prostorsko stisko v vrtcu, zaradi katere letos in v prihodnjih letih ne bo mogoče sprejeti vseh otrok, ki bi želeli bivati v kokriškem vrtcu. Pričakujemo, da se bodo razgovori z občino na to temo kmalu začeli ter bodo gradnjo telovadnice ali širitev šole uvrstili že v naslednji občinski proračun."

Ali je krajevna skupnost kaj obveščena, kaj se dogaja z napovedano stanovanjsko gradnjo na Mlaki?

"Zaenkrat še ni jasno, kako se bo nadaljevala zgodba z Občinskim podrobnim prostorskim načrtom Mlaka-zahod (OPPN). Krajevna skupnost bo pri tem zelo pozorna, da se v primeru nadaljevanja aktivnosti z OPPN upoštevajo pripombe, ki smo jih že podali in s katerimi smo apelirali na zmanjšanje obsega in intenzitete poselitve. Predlagali smo, naj se namesto večstanovanjske gradnje na tem območju opredeli individualna gradnja. Postopek sprejemanja prostorskega načrta za Mlako je obstal pri prvem branju, aktivnosti pa se potem niso več vodile naprej. Pri tem nam nekoliko pomaga tudi trenutna gospodarska kriza."

Katere druge aktivnosti ste v prvih mesecih še izpeljali?

"Na občini smo znova začeli pogovore o ureditvi območja Jezerc na Bobovku. Ministrstvo za okolje in prostor je namreč pripravilo osnutek uredbe, s katero bo določilo varnostni režim in režim upravljanja na tem območju. Ta uredba bo tako opredelila, kaj bodo KS in lastniki zemljišča, to je družina Zabret, lahko tam počeli. Želja nas in lastnikov je, da območje odpremo za rekreativno, športno in turistično dejavnost ob upoštevanju omejitev, ki jih bo določil zavod za varstvo naravne dediščine. Oboji se strinjamo, da so trenutne razmere najslabša rešitev, saj nihče nima nobenih možnosti za upravljanje s tem območjem, niti zanj resno skrbeti, zato se sedaj tam pojavljajo divja kampiranja in druge nezaželene stvari. Krajevna skupnost in lastniki smo se zato že usedli skupaj s podžupanom Frelihom in skušali najti vsebine, ki bi jih v ta prostor lahko vključili. Ne le dejavnosti, ki bi jih tam izvajali, ampak tudi, kako ustrezno urediti komunalno infrastrukturo in izvesti dodatno ureditev območja. Na ta način bi se tudi v severnem delu Kranja vzpostavilo športno-rekreativno območje, ki trenutno manjka." **Simon Šubic**

VAŠČAN

Vaščan je priloga Gorenjskega glasa o Krajevni skupnosti Kokrica.

Prilogo pripravlja uredništvo Gorenjskega glasa.
Odgovorna urednica: Marija Volčjak
Urednik: Simon Šubic
Telefon: 04/201-42-00, faks: 04/201-42-13, e-pošta: info@g-glas.si.
Oglasno trženje: Miroslav Cvjetičanin, tel. 04/201 42 44, 031/614 467, e-pošta: miroslav.cvjeticanin@g-glas.si.
Tehnični urednik: Grega Flajnik
Izdajatelj: Gorenjski glas, d. o. o., Bleiweisova cesta 4, Kranj; priprava za tisk: Gorenjski glas; tisk: Tiskarna Littera picta, d. o. o.; distribucija: Pošta Slovenije.

Vaščan, številka 1, je priloga 41. številke Gorenjskega glasa, ki je izšla 24. maja 2011. Naklada je 1100 izvodov. Prejmejo jo vsa gospodinjstva v krajevni skupnosti Kokrica.

Naslovnica: PGD Kokrica praznuje 90 let
Foto: Gorazd Kavčič

Krajevna skupnost Kokrica, Cesta na Brdo 30, Kokrica

Delovanje Rdečega križa

Opravljeno delo Krajevnega odbora Rdečega križa Kokrica v letu 2010
in predvidene aktivnosti za leto 2011

Poverjenice in poverjeniki KO RK Kokrica smo v preteklem letu opravili veliko dobrodelnega dela. Organizirali in izvedli smo šest brezplačnih predavanj za krajanke in krajane Kokrice, kakor tudi za ostale, ki so se predavanj udeležili. Obisk na predavanjih je bil dokaj skromen, čeprav sta bili izvedeni dve temi, ki sta zelo aktualni in s katerimi se bomo ali se že vsi tako ali drugače srečujemo. Naslova tem sta bila "Z gibanjem in zdravo prehrano do zdravja" in "Oživljanje s pomočjo defibrilatorja". Večja udeležba je bila pri merjenju krvnega sladkorja in krvnega tlaka. V preteklem letu smo organizirali tudi dve krvodajalski akciji in sicer eno ZTM Izola in Ljubljana, ki se jih je udeležilo 80 krvodajalcev. Nadaljevali smo že z večletno tradicijo in v veliki večini obiskali naše člane ob praznovanju okroglih obletnic (rojstnih dni) in izvedli novoletno obdaritev starejših in bolnih članov KS Kokrica. To smo storili na domu kakor tudi v domovih ostarelih. Veliko pozornosti smo posvetili tudi ogroženim krajanom in se v dveh primerih odločili za pomoč v obliki nakupa hrane. Poverjenice in poverjeniki KO RK Kokrica so tako v letu 2010 opravili 640 prostovoljnih ur.

Ker želimo krvodajalcem omogočiti udeležbo na krvodajalskih akcijah, smo se odločili, da bomo 28. septembra med 7. in 13. uro izvedli terensko krvodajalsko akcijo, ki bo potekala v domu Krajevne skupnosti na Kokrici.

Aktivnosti KO RK Kokrica se v 90 odsttokih financirajo iz članarine, ki jo plačujejo naši krajani. KS pa nam je priskočila na pomoč pri organizaciji in izvedbi krvodajalskih akcij, kjer nam pokrije tudi del nastalih stroškov. V letu 2010 smo tako pobrali 2.880,00 evrov članarine. Od tega smo imeli 1987,40 evra odhodkov, od katerih je največji del bil namenjen za novoletno obdaritev in sicer v znesku 1.333,60 evra vsi drugi stroški, pogostitev krvodajalcev, novoletno srečanje poverjenic in poverjenikov, humanitarna pomoč in pisarniški stroški so znašali 653,80 evra. Ostanek sredstev pa smo prenesli v leto 2011. Menim, da smo se do zbranih sredstev gospodarno in racionalno obnašali v skladu z našimi zastavljenimi cilji.

Za leto 2011 smo si postavili zelo ambiciozne cilje, ki poleg že stalnih nalog organizacije krvodajalskih akcij, obdaritvi starejših ob novem letu, nudenju pomoči socialno ogroženim zajemajo še: vzpostavitev sodelovanja s podružnično osnovno šolo Franceta Prešerna Kokrica, poglobitev sodelovanja z društvom upokojencev Kokrica in ostalimi društvi v KS. Vsekakor bomo z različnimi akcijami poizkušali, kljub velikim težavam, ki jih povzročajo delodajalci, pridobiti tudi nove krvodajalce.

Ker želimo krvodajalcem omogočiti udeležbo na krvodajalskih akcijah, smo se odločili, da bomo 28. septembra med 7. in 13. uro izvedli terensko krvodajalsko akcijo, ki bo potekala v domu Krajevne skupnosti na Kokrici.

Na krvodajalsko akcijo že sedaj vabim vse tiste, ki bi želeli storiti to plemenito dejanje in pomagati drugim, kakor tudi tiste, ki bi se želeli samo pozanimati in pridobiti informacije o poteku in postopkih pri odvzemu krvi, saj bomo ob tej priložnosti organizirali tudi informativno točko, kjer bomo predstavljali krvodajalstvo. Vsekakor bomo veseli vsakega, ki se nam bo ob naši akciji pridružil, pa naj bo kot krvodajalec ali samo tisti, ki želi zbrati določene informacije, kako akcija poteka, da se bo potem lažje odločil, da se nam pridruži.

Milan Klemenčič,
predsednik KORK Kokrica

CVETLIČARNA
CVET

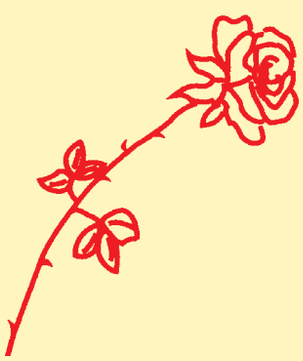

Cvet, d. o. o., Kranj
Cesta na Rupo 18
Kokrica
4000 Kranj
tel.: 04/204 77 00
gsm: 040/201 271

Delovni čas:
od 8. do 19. ure
ob sobotah
od 8. do 13. ure

VELIK IZBOR
CVETJA
ZA VSE
PRILOŽNOSTI

NOVO NOVO NOVO NOVO NOVO

Čokoladni srčki, Orehovi roglički, Brizgani keksi, Rumenjakovi piškoti, Linške rožice, Breskvice, Mermeladni žepki, Rumove kroglice

Dnevno sveža ponudba piškotov, izdelanih po receptih naših babic. Na stojnici na Golniški cesti pred bivšo gostilno Toporš od 15. do 19. ure.

Sprejemamo tudi naročila za torte in vsa druga peciv

POKLIČITE 070 339 019

MANUELA LESKOVŠEK S.P., GALETOVA ULICA 6, KRANJ

Gasilsko društvo Kokrica od ustanovitve do danes

Prostovoljno gasilsko društvo Kokrica praznuje 90-letnico ustanovitve. Ustanovni občni zbor je bil 18. maja 1921 v gostilni Lakner na Kokrici.

Konec 19. in v začetku 20. stoletja so bile hiše v vaseh lesene, veliko je bilo kritih s slamo, nevarnost požarov je bila velika. Za gašenje požarov je bila na razpolago samo ena ročna brizgalna v Predosljah.

Leta 1919 je bil na Kokrici pri Znamenšku požar. Gasilci so imeli premalo cevi in niso mogli gasiti z brizgalno. Gasili so le tako, da so z vedri nosili vodo iz potoka. Tako gašenje seveda ni bilo učinkovito, na pomoč pa ni prišla nobena gasilska enota. To je gasilce domačine, ki so bili člani društva v Predosljah, tako močno prizadelo, da so sklenili ustanoviti svoje društvo.

Pisalo se je leto 1921

Priprave za ustanovitev društva so trajale kar nekaj časa. Ustanovni občni zbor je bil 18. maja 1921 v gostilni Lakner na Kokrici. Takrat se je k društvu priključilo precej novih članov. Skupaj s tistimi, ki so bili prej v Predosljah, jih je bilo trideset. Prva oprema društva je bila stara brizgalna, nekaj oblek in cevi, ki jih je prispevalo kranjsko društvo. Nekaj opreme smo dobili tudi v Predosljah. To je bil zagotovo skromen začetek, ki pa je članom vlival močno voljo do dela in že v kratkem času so se prikazali prvi uspehi. Že leta 1923 so poleg prostora, ki je služil kot skladišče orodja, zgradili še stolp za sušenje cevi.

V tem času je bilo v vasi kar nekaj požarov, ki so jih domači gasilci že zelo dobro pogasili. Na požare so se vozili z vozom, ki ga je društvo kupilo leta 1922, konje pa so posojali bližnji kmetje. Septembra 1927 je društvo s pomočjo prispevkov domačinov kupilo novo motorno črpalko Rosenbauer. Prvič je bila na požarišču leta 1928, ko je gorela lesena hiša Franca Svetela. Črpalka se je zelo dobro obnesla. Leta 1932 je društvo kupilo še nov voz za prevoz motorne brizgalne.

Prostori v starem domu (stal je na kraju, kjer je sedaj dovozna pot za vrtec OŠ na Kokrici) so postajali pretesni in začelo se je razmišljanje o novem domu. Leta 1935 so začeli z zbiranjem sredstev za gradnjo novega doma. Pripravili so tudi loterijo, ki je bila 14. junija 1936. Leta 1939 je društvo kupilo svet, kjer sedaj stoji kulturni dom. Gradnjo je preprečila druga svetovna vojna. Delo v društvu je zaradi vojne leta 1943 zamrlo, znova pa je na pobudo Antona Košnjek oživelo leta 1948. Leta 1956 je društvo slovesno razvilo svoj novi prapor.

Ker so bili prostori v zadružnem domu pretesni, potreba po večjih prostorih pa vse večja, so se leta 1964 odločili, da potrebujejo nov dom. Dobili so zemljo na območju, kjer danes stoji gasilski dom.

Star gasilski dom

Leta 1968 je društvo kupilo tudi novo motorno brizgalno Rosenbauer, ki so jo 1. novembra istega leta predali svojemu namenu. Leta 1975 je društvo s pomočjo krajanov ter tovarne IBI nabavilo nov gasilski kombi IMV. Ker je vozilo skoraj v celoti financiralo podjetje IBI, so s preostalim denarjem kupili še kombi Zastava. Leta 1990 je bil s pomočjo krajanov in OGZ Kranj nabavljen nov orodni avto TAM, ki še danes služi svojemu namenu. Leta 1997 pa še novo vozilo za prevoz moštva Peugeot. V tem času je društvo ponosno razvilo tudi nov prapor. Leta 2011 smo kupili novo sodobno opremljeno vozilo za prevoz moštva.

Delo v društvu v letošnjem letu

Letos, ko praznujemo 90 let svojega obstoja in delovanja, imamo v društvu veliko dela. Tako smo že v začetku leta poprijeli za delo ter začeli s pripravami na jubileje, ki so pred nami. V mesecu juniju nas čaka veliko prireditev, o katerih bom pisal v nadaljevanju.

Letos smo nadaljevali z obnovitvenimi deli v domu in neposredni okolici doma. Dokončali smo obnovo garažnega dela stavbe ter začeli z obnovitvenimi deli v stopnišču. Po končanih delih in vseh prostovoljnih urah, ki so jih naši gasilci vložili v delo, lahko rečemo, da smo zares ponosni na postorjeno in zares s ponosom vsakemu pokažemo postorjeno delo.

Seveda tudi na operativnem področju nismo počivali. Poleg dveh intervencij, ki smo jih letos že imeli, smo skrbeli za nenehno izobraževanje našega kadra za potrebe sodelovanja na raznoraznih intervencijah. Za lažje in varnejše posredovanje pa smo s pomočjo donatorjev

Kokriški gasilci letos praznujejo 90 let delovanja.

Ekipe pionirk ter članic A in B so se uvrstile na regijsko tekmovanje.

kupili kar nekaj prepotrebnih kosov reševalne opreme.

Organizirali smo tudi tekmovanje za 21. Memorial ustanovnih članov PGD Kokrica, na katerem je sodelovalo več kot 30 tekmovalnih enot. Naši člani so dosegli nekaj vidnih uvrstitev.

V mesecu maju smo se udeležili občinskega tekmovanja, ki je veljalo za izbirno tekmovanje, saj se prve tri uvrščene ekipe udeležijo tekmovanja na področju regije. Z veseljem lahko povemo, da so se poleg pionirk na regijsko tekmovanje uvrstile še članice A in B. Vsem iskreno čestitamo. Izvedli smo tudi orientacijski pohod gasilske zveze Mestne občine Kranj, ki je potekalo po Kokrici. Tudi naši najmlajši člani so posegli po vidnih uvrstitvah. Preden preidem na opis samega poteka praznovanja naše 90-letnice, naj vas opomnim, da se bliža poletje in s tem povezane visoke temperature, ter tudi veliko suhega listja po gozdovih. Naj vas opozorim, da bodite skrajno previdni pri kurjenjih v naravnem območju.

V juniju se bo dogajalo

Kot sem že omenil, bo mesec junij za naše člane prav poseben mesec. Praznovali bomo namreč 90 let od ustanovitve društva. S samim programom bomo začeli že v četrtek, 23. junija, ob 16.30, ko bomo izvedli veliko demonstrativno vajo reševanja v župnijski cerkvi sv. Lovrenca na Kokrici. Tam bomo izvedli reševajem iz zvonika ter nekaj napadov gašenja in tehničnega reševanja. Mislim, da je vaja res vredna ogleda, tako da vam res ne bo žal, če pridete in si ogledate vajo, kajti poleg domačih gasilcev bodo sodelovali tudi poklicni gasilci JZ GRS Kranj, PHE Kranj, policija ter člani PGD v naši zvezi.

V petek, 24. junija, bo ob 17. uri pred Mercator centrom na Kokrici potekalo srečanje članic, ki ga bomo začinili s tekmovanjem ter družabnim srečanjem. Po srečanju članic sledi velika zabava z ansamblom Čuki.

V soboto, 25. junija, bomo v dopoldanskih urah izvedli slovesno akademijo ob našem jubileju. Ob 17. uri bo sledila slovesna parada gasilcev in gasilskih vozil do Mercator centra na Kokrici, kjer bo sledil prevzem in blagoslov novega vozila za prevoz moštva. Po vseh slovesnostih sledi zabava z ansamblom Fantje z vasi.

Dovolite mi, da se ob zaključku zares najlepše zahvalim vsem vaščanom in donatorjem, ki ste nam pomagali pri nakupu novega vozila ter vsem donatorjem, ki nam pomagate in nam še boste pomagali bodisi s finančnim vložkom ali praktičnimi nagradami pri izvedbi vseh aktivnosti.

Čisto za konec vas vse prav lepo povabim, da se nam od 23. junija do 25. junija pridružite na naših prireditvah, da tudi vi skupaj z nami začutite, da to ne bo samo praznik gasilcev, ampak celotne krajevne skupnosti.

Z gasilskim pozdravom NA POMOČ!

Andraž Šifrer, tajnik PGD Kokrica

Bodimo aktivni

Člani Društva upokojencev Kokrica ima na razpolago različne aktivnosti.

Člani društva upokojencev Kokrica si želimo druženja s svojimi vrstniki, zato se radi srečujemo v različnih aktivnostih, kot so: kolesarjenje, balinanje, kegljanje, pohodi in izleti.

Vedno večja udeležba je predvsem v kolesarjenju, ki ga imamo vsako sredo od maja pa do oktobra. Prav lep pogled je na našo kolesarsko kolono, ki je vsa v enakih dresih in smo v njih že kar prepoznavni. Vsako leto se udeležimo srečanja Društva upokojencev Gorenjske, kjer se srečamo še z drugimi društvi. Na srečanju prevozimo določeno pot, s kratkim oddihom in okrepčilom, na cilju pa izgubljene kalorije nadoknadimo z dobro malico. Letos je organizator takega srečanja naše društvo. Udeleži se ga veliko društev s svojimi rekreativci. Izkušnje kažejo, da so vsem tovrstna srečanja zanimiva, saj si tako lahko izmenjujemo svoja mnenja, kritike, užitke ter zadovoljstvo za svojo dušo.

Pohode imamo vsako drugo soboto v mesecu in to poleti in pozimi. Udeleži se jih do dvajset članov. Pohodi so primerni za vsakogar, da ima le veselje do sprehoda. Druži nas družabnost, veselje, dobre volje nam ne manjka. Velikokrat ugotavljamo in si povemo, da smo kljub svojim letom zelo vzdržljivi. Da nam je res lepo in prijetno, pa kaže tudi posnetek s pohoda. Veseli smo vsakega člana, zato je dobrodošel vsak, ki se nam bo pridružil. **Društvo upokojencev Kokrica**

Trgovina
Sončnica
Milojka Kopač s.p.
Kokrica, C. na Brdo 47, KRANJ
Pri nas vam nudimo vse potrebno
za delo na vrtu (semena, zemljo, FFS ...)
ter pestro izbiro hrane
in pribora za vaše hišne ljubljenčke
☎ 04/204 72 70, e-pošta: soncnica@siol.net

Prostovoljci med upokojenci - 3. del

Biti prostovoljec je dvojna vloga. Prinaša nam veliko zadovoljstvo ob pomoči drugemu, znanje in druženje. Po drugi strani prinaša s seboj veliko odgovornost do tistega, ki mu pomagamo. Šele ko imamo radi sami sebe in vse druge, smo lahko odgovorni prostovoljci. Prostovoljci imamo namreč velik privilegij vpogleda v področja, v katera večina ljudi ne more. Kot taki lahko opozarjamo na probleme, ki jih drugi ne vidijo. Obenem pa pri tem nosimo veliko odgovornost, saj smo ravno mi tisti, na katere se ljudje, ki jim pomagamo, zanašajo. Svoje delo na terenu dopolnjujemo, tako smo letos uvedli meritve krvi na terenu, (meritve krvnega tlaka, holesterola in sladkorja v krvi) in pri tem pomagamo starejšim in ostarelim občanom na našem območju.

Kdo so starejši ljudje?

Med starejšimi ljudmi je mnogo aktivnih, samozavestnih, tudi še kar zdravih, ki zmorejo uspešno usmerjati svoje življenje, ne glede, ali živijo sami ali z drugimi. Mnogi odgovarjajo, da nič ne potrebujejo. Srečujemo pa tudi ljudi, ki vedno tarnajo, kako jim je hudo, kaj vse jim manjka in kako se počutijo nesrečne. Vse pogosteje pa odkrivamo ljudi, ki samevajo, so tihi, malo govorijo, odklanjajo vse, celo pogovor. Pa vendar si bomo prizadevali, da jih prebudimo iz njihove osamljenosti. Kdo ve, zakaj so postali zaprti v svoj kotiček življenja. Resnica je tudi v tem, da je starost odmev prejšnjih časov in spoznanj. Življenje nosi lepe in grenke strani, ki posledično vplivajo na področje v starost. Pomembno je, kako in kje so živeli v družinah in nenazadnje, kako so doživeli upokojitev. Kaj od vsega tega jim je ostalo v lepem spominu? Kaj pa je tisto, kar jih še danes obremenjuje? Pomembno je, kaj doživljajo tudi danes. Ni naša dolžnost, da to odkrivamo, je pa dobro, da spoznamo, da je vsak človek otrok zase in da ima vsak svojo zgodovino. Zato moramo k vsakemu človeku pristopiti drugače. Vsakdo pa zasluži spoštovanja in razumevanje. Nikogar ne smemo prizadeti, tudi tistega ne, ki danes odklanja pomoč, morda jo bo jutri sprejel. Danes starejši ljudje so v mladih letih premalo razmišljali o tem, kako bodo živeli takrat, ko bodo postali stari, bolni, morda celo invalidni ipd. Ne vem, če je danes kaj drugače. Vsi hitimo drug mimo drugega in se komaj še pozdravimo, saj živimo v času leteče družbe.

Kako pristopiti k starejšim ljudem?

Najprej moramo spoznati položaj in druge posebnosti, kot so bolezensko stanje, družinsko okolje in še marsikaj, kar bi prispevalo k učinkovitosti razgovora in snemanju podatkov o življenju starejše osebe ter o njenih težavah. V praksi društev upokojencev, zlasti v projektu **"STAREJŠI ZA STAREJŠE"** je sprejeta metoda, da se v naprej napovemo, pisno, v lokalnem glasilu, kar nas starejši tako lažje sprejmejo in dosežemo večji učinek pogovora. Če osebo že poznamo, je pot do pogovora oz. srečanja lažja. Odpadejo predstavitve in nezaupanje. Ostaja le namen obiska. Uvodni del obiska naj bo prijeten, da spodbudi sogovornika k hitrejšemu dojemanju vsebine razgovora. Tudi svojcem obrazložimo namen obiska in cilj vprašalnika, na katerega odgovarja starejša oseba. Pri tem lahko izrečemo pohvalo svojcem, kako dobro zmorejo skrbeti za starejšo osebo. V pogovoru s starejšo osebo se odprejo razna vprašanja, ki terjajo pomoč s strani raznih dejavnikov. Sledi obrazložitev, kaj lahko naredi prostovoljec, kaj pa morajo narediti odgovorne socialne, zdravstvene in druge institucije. Zato jim pojasnimo, kaj bomo lahko storili v društvu, predvsem v smislu posredovanja potreb odgovornim službam in kaj bomo lahko izvajali s pomočjo prostovoljcev v društvu. Star človek pa se rad razgovori o raznih težavah, zato ga moramo spoštljivo poslušati, vendar pa moramo tudi povedati, da je čas razgovora omejen. Del razgovora lahko prenesemo še na druga srečanja. Uspeh obiska oz. razgovora je v tem, da sta oba sogovornika zadovoljna, da je bil obisk lep dogodek in da naš sogovornik spozna, da na njega mislijo še drugi v okolju, kot je društvo upokojencev in njegovi sovrstniki.

Potrebe starejših ljudi

Vsak človek potrebuje najprej prijazno okolje, varnost, ljubezen in spoštovanje najbližjih v domačem ali drugem okolju. Zelo pomembna je zasebnost človeka, odločanje o sebi, o svojem premoženju, kje in s kom želi živeti. Posebej so poudarjene pravice na področju zdravstva, ustrezne zdravstvene nege in rehabilitacije, zdrave prehrane, socialnega varstva, ustreznega stanovanjskega bivanja ipd. Vse pomembnejši postaja tudi dostop do storitev in dobrin, svetovanja, informiranosti, izobraževanja, kulturnih dobrin druženja, osebne in prometne varnosti, spoštovanja v vseh življenjskih okoljih in dostojnega umiranja.

Z obiskom starejših na domu se srečujemo tudi z njihovimi svojci. Nekateri so začudeni, zakaj obiskujemo njihove starše. Ko prostovoljci razložijo namen ugotavljanja potreb, spoznajo, da gre pri tem za podporo družini, ki oskrbuje starega bolnega človeka. Z vključitvijo naših prostovoljcev so se mnoge obremenjene družine razbremenile, pridobile so pomoč države, drugih institucij ter laično pomoč. Projekt omogoča in zagotavlja pomoč tudi družini.

Načrtovanje in spremljanje prostovoljnega dela

Za dobro izvajanje prostovoljnega dela je potrebna dobra organizacija načrtovanja, usmerjanja in spremljanja izvajanja programov, mentorstvo, opredelitev potreb uporabnikov in možnosti uresničevanja programskih ciljev.

Društvo mora omogočiti prostovoljcem, da že v začetku sodelujejo pri načrtovanju programa, kot tudi spremljanju in vrednotenju dela. Na tak način se bodo počutili potrebni in koristni ter bodo dalj časa ostali aktivni pripadniki društva. Postali bodo nosilci in soodgovorni za izvajanje zastavljenih ciljev.

Meritev tlaka, holesterola in sladkorja v krvi na terenu

Načrtovanje dela vsebuje cilje, osnovne potrebe ciljnih skupin, v našem primeru starejših uporabnikov, metode in oblike dela. Proces izvajanje programa pa zajema izobraževanje koordinatorjev, mentorjev, prostovoljcev, zadovoljevanje potreb uporabnikov in druge spremljajoče aktivnosti. Pri tem je zelo pomembno sodelovanje med prostovoljci drugih društev in organizacij, ki se vključujejo v program "STAREJŠI ZA STAREJŠE". Še zlasti pa morajo biti prostovoljci pripravljeni na sodelovanje s strokovnimi službami s področja zdravstva, patronaže in socialnega varstva v primeru obravnav težjih primerov, ki jih prostovoljci sami ne morejo in ne smejo obravnavati.

Vloga in naloge mentorjev

Učinkovitost delovanja dela je odvisna od delovanja mentorja, ki usmerja in spremlja prostovoljno delo. Mentorji so vezni člen med prostovoljcem in društvom, kar pomeni, da so odgovorni za uspešno delo. Osnovne naloge so pridobivanje, izobraževanje, usmerjanje, spremljanje prostovoljcev, analiziranje uspešnosti in skupno reševanje raznih težav.

Mentor organizira redna in občasna srečanja, pogovore, skrbi za redno izobraževanje po možnosti tudi supervizijo, občasno spremlja prostovoljca pri delu na terenu, sprejema ustna in pisna poročila in skrbi za realizacije potreb, ki jih posredujejo prostovoljci.

Organizira tudi skupna srečanja prostovoljcev z izobraževalnimi in informacijskimi vsebinami. Seveda pa na srečanjih ne sme manjkati zabavni program, ki daje občutek vrednosti, pripadnosti in sprostitve, ki je prostovoljcem zelo potrebna. Mentor mora skrbeti za razvoj osebne in strokovne rasti prostovoljcev, ker vsebina dela zahteva vedno več znanja, informacij, novih pristopov in metod, ki prispevajo k večji uspešnosti dela in dobremu počutju prostovoljcev in uporabnikov.

Koordinator prostovoljcev
Vlado Todorović

Rekreacijska liga v malem nogometu

Da je nogomet doma tudi na Kokrici, vsako leto dokažemo tudi z organizacijo ligaškega tekmovanja v malem nogometu. Dogodek poteka na športnem parku v Čukovi jami.

Tekmovanje združuje več kot sto krajanov krajevne skupnosti Kokrica, ter je tako eden izmed največjih športnih dogodkov v naši krajevni skupnosti. Poleg tekmovalnega dela vsako leto damo tudi poudarek na lepšo urejenost parka samega. Tako vsako leto v okviru nogometne lige organiziramo čistilno akcijo nogometnega igrišča in bližnje okolice. V letošnji sezoni pa smo v sodelovanju s krajevno skupnostjo Kokrica kupili tudi nova nogometna gola z mrežami. Ob nogometna igrišča pa smo namestili lesene klopce.

Nogometna liga je letos potekala že osmo leto zapored. Tekmovalni del je zajemal štiri mesece, in sicer: april, maj, junij in september. Vsako leto organiziramo tako ligaški kot tudi pokalni del tekmovanja. Finale pokalnega dela organiziramo na zadnjo soboto v septembru, ko organiziramo tudi piknik z zabavnim programom.

Na koncu bi se v imenu organizatorjev tekmovanja med drugim zahvalil: Igorju Hribarju in Branku Robleku iz KS Kokrica, Miranu Galetu, Janezu Podpeskarju-Štrosu, Andražu Šveglju za pomoč pri pripravi igralnih površin, PGD Kokrica in gostilni Viva za pomoč pri organizaciji zaključnega piknika in Gregi Gregorcu za sojenje na tekmah.

Pa namenimo še nekaj pozornosti enemu izmed organizatorjev nogometne lige na Kokrici **Blažu Kalanu.**

Blaž Kalan, kako ocenjujete preteklo sezono, če odmislimo rezultatski vidik?

”Veliko tekem je bilo zelo napetih, tako da so gledalci resnično prišli na svoj račun. Kar pa se rezultatov tiče, so za nekatere zadovoljivi, za druge pač ne. Moje osebno mnenje je, da nekatere tekme niso bile odraz dejanskega dogajanja na igrišču, haha.”

Kako to mislite?

”Mislim, da je ligo potrebno graditi na medsebojnem zaupanju vseh ekip. Ustvariti je potrebno vizijo, da smo lahko vsako leto boljši, bolje organizirani, da bo vsaj v teh štirih mesecih park Čukova jama center družabnega dogajanja na Kokrici. Sam sem mnenja, da je to največji športni dogodek pri nas, še posebej pa smo ponosni na dejstvo, da so v tekmovanju udeležene tako mlajše kot tudi starejše generacije.”

Se strinjam. Kako pa je z odnosom krajevne skupnosti do tega dogodka?

”Moram priznati, da je bilo letos narejenega veliko pozitivnega in sicer predvsem v smeri izboljšanja igralnih pogojev. Vsako leto tudi uredimo in očistimo okolico, tako da lahko trdim, da to prelepo naravno okolje lahko zadiha s polnimi pljuči. Še posebej sem zadovoljen z odnosom krajevne skupnosti do naše lige.”

Kako je vodstvo lige organizirano, v tehničnem smislu?

”V organizacijskem smislu nosiva največjo odgovornost Gaj Kolar ter moja malenkost. Jaz skrbim za dobro pripravljenost igrišča ter za finance. Pri urejanju le-tega so nam v veliko pomoč Janez Podpeskar-Štros, Miran Gale ter Tomaž Lozar. Igrišče redno kosimo, označujemo ter nekajkrat letno tudi povaljamo. Gaj Kolar skrbi tudi za organizacijsko in tehnično plat tekmovanja. Moram tudi poudariti, da je veliko tudi prostovoljnega dela, v ospredju sta tako tekmovalni - športni vidik kot tudi ohranjanje športnega parka pri življenju.”

Poleg vsega pa ob zaključku organizirate tudi piknik.

”Tako je, na zadnji dan organiziramo sklepni turnir istih ekip (Iztokov pokal), ki so sodelovale v ligi. Na pikniku pa je v ospredju predvsem druženje. Za prihajajočo sezono pa imamo v načrtu organizirati tudi kakšno dodatno ekshibicijsko tekmo, kot je na primer tekma deklet med seboj. Upam, da se bo kaj našlo tudi za otroke in družine, da bomo s tem popestrili dogajanje na Kokrici.”

Blaž Medja

Slikopleskarstvo
PRIMOŽ BREZAR, s.p.
Tel.: (04) 20 45 578
GSM: (041) 697 467
(041) 656 181
Mlaška c. 75
4000 Kranj

INOX OGRAJE
NOTRANJE IN ZUNANJE
Najcenejše dobite že od 100,00 EUR/TM
Drago Keržič s.p.
Kuratova ul. 45
Kranj - Kokrica
INFO: 041 567 101

Podelili priznanja za najlepše urejene hiše

Ena od številnih, že tradicionalnih aktivnosti Turističnega društva Kokrica je tudi ocenjevanje urejenosti naših hiš in vrtov.

Komisija si je letu 2010 štirikrat ogledala stanje urejenosti v naši KS in na koncu leta na osnovi točkovanja določila prejemnike priznanj. Priznanja so bila podeljena marca na prireditvi Dih pomladi, prejeli pa so jih:

1. Janez Rihter (Cesta na Rupo 32),
2. Jože in Slavica Pustoslemšek (Betonova 9),
3. Jakob Ravšelj (Grosova 31),
4. Tatjana Valjavec (Ilovka 17),
5. Francka Vene (Oretnekova pot 16),
6. Mihela Šifrer (Mlaška cesta 91),
7. Tatjana Stipanovič (Golniška cesta 121).
8. Priznanje za najlepši balkon pa je prejela Simona Vombergar (Cesta na Rupo 25).

Stanovanjska hiša Janeza Rihterja

Za lažje in kar najbolj objektivno delo komisije smo uvedli nekaj novosti, ki so se izkazale za zelo praktične in uporabne. Tako smo med drugim na zadnjem občnem zboru sprejeli pravilnik o ocenjevanju in podelitvi priznanj za najlepše urejeno hišo z vrtom, ki si ga lahko ogledate tudi na naši spletni strani. V njem smo med drugim zapisali tudi, kako obravnavati primere nagrajencev iz prejšnjih let in določili, da posameznik lahko prejme priznanje za isti namen znova po preteku petih let.

Vsekakor je treba omeniti ugotovitev komisije, da je stanje urejenosti stanovanjskih hiš in vrtov, kakor tudi stanje splošne urejenosti v KS iz leta v leto boljše. To velja tudi za številne javne površine, kot so npr. krožišče, pokopališče in številni zeleni otoki v našem kraju. Da to drži, potrjuje tudi priznanje za lepo urejen kraj, ki ga podeljuje Gorenjska turistična zveza, ki smo ga prejeli lani na srečanju turističnih delavcev Gorenjske v Hotavljah. Lepo, ni kaj. Da pa je temu tako, imamo zasluge vsi krajani in prepričan sem, da bomo tako tudi nadaljevali. Bivanje v lepem in urejenem okolju je pomembno za naše počutje, ki veliko pripomore k boljši kvaliteti življenja.

Prejemnike priznanj za leto 2010 so tako kot že po tradiciji nagradili naši sponzorji: Vrtnarija Urša, Cvetličarna Cvet, trgovina Sončnica ter TD Kokrica. Vsem se lepo zahvaljujemo!

Predsednik komisije Vinko Potočnik

Tradicionalni Dih pomladi

V marcu je Turistično društvo Kokrica pripravilo tradicionalno spomladansko prireditev Dih pomladi, na kateri so naši šolarji pod mentorstvom Dijane Korošec in Anite Žibrek izvedli zelo pester in zahteven program. Gostili smo mladega harmonikarja Jana in gimnazijko Ano z virtuozno flavto. Za veselo vzdušje je poskrbel ansambel Alpski muzikantje ter za prijetno pevsko presenečenje Fani Križaj. Navdušujoče so nam zaplesali gojenci plesne šole Tinča. Program je zelo uspešno povezovala Eva Jelovčan. Podelili smo tudi priznanja za urejenost hiš v lanskem letu. Vabimo krajane, da tudi letos prijetno in domiselno uredijo svoje domove za svoje in skupno veselje.

M. Leskovar

Sedemnajstič sekali pirhe

Na velikonočni ponedeljek (25. aprila) smo obujali stare šege tega praznika. Pred trgovino Mercator na Kokrici smo priredili 17. tradicionalno odprto prvenstvo o sekanju pirhov. Udeleženci so se pomerili kar v devetih panogah. Skupaj smo obujali spomine oz. spoznavali navade velike noči, s katerimi so se včasih zabavali ljudje, preden sta nas zasvojila televizija in računalnik.

Vokalna skupina Kokr'čan v Rimu in Vatikanu

Kokrčani letos počasi sklepamo že svojo sedemnajsto pevsko sezono (sezona je enaka šolskemu letu), v kateri smo tudi tokrat zabeležili obilico pevskih nastopov.

Najpomembnejši nastop je bil organiziran in izveden v mesecu aprilu in sicer že 16. tradicionalni Pevski večer na Kokrici. Poleg naše zasedbe smo v goste na Kokrico povabili: moški pevski zbor Bizeljsko iz Bizeljskega, mešani oktet Lipa iz Sore, oktet Zelen iz Ljubljane, oktet Rožmarin iz Kostanjevice na Krasu. Posebno ponosni pa smo bili, da nam je letošnjo prireditev popestrila odlična domačinka harfistka Urša Rihtaršič.

Že nekaj let pa se je porajala ideja, da bi Vokalna skupina Kokr'čan obiskala Rim in Vatikan. Tako smo Kokr'čani od 28. aprila do 2. maja 2011 v tem prelepem svetem kraju. Seveda ni šlo zgolj za turistični obisk, pa čeprav smo si ogledali skoraj vse glavne znamenitosti, ampak je bi naš osrednji cilj petje pri sveti maši v Rimu.

Za slednje se lahko zahvalimo našemu dragemu sovaščanu mons. Mitju Leskovarju, ki službuje v Vatikanu in s katerim smo se srečali med ogledovanjem svetega mesta. Ob množici romarjev iz vseh koncev sveta, ki so v tem času prišli z razlogom prisostvovanja na beatifikaciji Karla Woytile ali vsem bolje znanega kot papeža Janeza Pavla II., je ob tem dogodku sveto mašo v čast tej razglasitvi papeža Janeza Pavla II. za blaženega daroval tudi kardinal dr. Franc Rode. Mašna slovesnost je potekala v njegovi naslovni cerkvi sv. Frančiška Ksaverja v Rimu. V tej cerkvi stoji tudi kip spovednika Karla Woytile, ki je kot duhovnik služboval v mladih letih. In tu smo Kokr'čani s svojim petjem prispevali svoj delež in tako počastili ta dogodek skupaj še s preostalimi Slovenci, ki so bili takrat v Rimu. Seveda pa smo Kokr'čani slovensko pesem zapeli tudi v drugih cerkvah, ki smo jih obiskali, naj naštejem samo nekaj pomembnejših: bazilika sv. Petra, bazilika sv. Pavla, bazilika sv. Klemena, bazilika sv. Marije snežne, stolna cerkev sv. Janeza in cerkev sv. Sebastijana. Ob vrnitvi proti domu smo se ustalili še v prelepo ohranjenem srednjeveškem mestecu Assisiju, to je kraj, kjer je bil rojen in kjer je deloval ustanovitelj svetega reda frančiščkanov sv. Frančišek Asiški. Vse skupaj je bilo res nepozabno doživetje.

Glede na dokaj zahtevno in naporno pevsko sezono zaradi številnih nastopov, priprav in pevskih vaj, Vam, drage bralke in bralci Vaščana, v prihajajočih poletnih mesecih želimo prijeten oddih in vse lepo!

Simon Kumer

Mariji v slovo

V nedeljo, 8. maja, nas je pretresla tragična vest, da nas je po dolgotrajni bolezni za vedno zapustila naša dolgoletna članica upravnega odbora Marija Hribar. Nismo še pozabili izgube naše drage Olge Lombar, ko nam je kruta smrt po dobrih dveh letih vzela še Marijo.

Marija se je rodila dne 6. aprila 1942 v vasi Selo pri Žirovnici kot najstarejša izmed štirih otrok mami Francki in očetu Viktorju Legatu.

V letu 1972 se je z družino preselila na Kokrico. Članica upravnega odbora našega društva je postala leta 1992. Ker smo v tem času iskali novo osebo za blagajnika društva in se nam je zdelo, da bi bila prav ona za to primerna, smo jo zaprosili, če bi sprejela to odgovorno delo. Tako je s 1. januarjem 1993 postala blagajničarka našega društva in to delo opravljala vse do letos. V tem času je še obratovala naša brunarica ob Čukovem bajerju, zato je bilo to delo zelo zahtevno, vendar ga je Marija opravljala z veliko odgovornostjo. Bila je tudi pobudnica družinskih pohodov, tako da smo v njeni organizaciji in pod njenim vodstvom obiskali precej okoliških in tudi bolj oddaljenih krajev in si ogledali njihove znamenitosti. Prav tako smo na njeno pobudo začeli z vsakoletnimi pohodi z baklami ob dnevu samostojnosti in enotnosti 26. decembra. Po Olgini smrti je poskrbela tudi za predavanja, predvsem s področja zdravstva. Vedno pa je sodelovala tudi pri organizaciji izletov za člane Turističnega društva. Kot da ji to ne bi bilo dovolj, je v lastni režiji organizirala še telovadbo za ženske v prostorih šole. Skratka bila je vsestransko zelo aktivna, saj je poleg že omenjenega v društvu opravljala še celo vrsto drugih del, saj je bila tudi tajnica, kurirka, administratorka, ekonomka - skratka deklica za vse. Kljub hudi bolezni je vsa dela, ki smo jih ji zaupali, vedno opravila brez slabe volje v zadovoljstvo vseh. Čeprav je imela sama težave, je bila vedno pripravljena pomagati tudi drugim.

Marija, hvala ti za vse, v društvu te bomo še dolgo pogrešali kot dobro sodelavko in se te vedno s hvaležnostjo spominjali.

Turistično društvo Kokrica

MARINAR
Tomaž Gornik s.p.
Proizvodnja in popravilo čolnov za razvedrilo in šport, izposojanje športne opreme, posredništvo, druge poslovne dejavnosti - poslovno posredništvo
Dolžanova pot 6 - Kokrica
4000 Kranj - Slovenija
E-mail: marinar@siol.net
tel. / fax:+ 386 (0)4 2049 340
GSM: + 386 (0)41 75 31 21
www.marinar-gt.si

GG naročnine
E-POŠTA: narocnine@g-glas.si
TELEFON: 04 201 42 41
www.gorenjskiglas.si

Nosite bremena drug drugemu

Že od lanske jeseni je na steni naše župnijske cerkve napis: ”Nosite bremena drug drugemu”. To je geslo letošnjega pastoralnega leta, ki je posvečeno krščanski dobrodelnosti in solidarnosti.

Včasih se zdi, kot da sta dobrodelnost in solidarnost nekaj, kar zadeva druge ljudi. V vsakdanjem življenju pa se pokaže, da čisto vsak izmed nas, tudi najmlajši, lahko prispeva svoj kamenček v mozaik dobrote. Med nami živijo ljudje, ki so osamljeni in v stiski ter potrebujejo našo pomoč. Živimo v okolju, kjer materialna stiska ni posebej izrazita. Veliko ljudi pa potrebuje sočutje in spoštovanje. Posebno v družini je izjemno pomembno odpuščanje, čas za pogovor med družinskimi člani, skratka gradnja trdnejšega mostu do medsebojnega sožitja.

Vsebina oznanjevanja v tem letu zasleduje ta cilj. V kolikšni meri ga bomo dosegli, pa je odvisno od vsakega izmed nas, predvsem pa od božje pomoči. Jezus nam je dal zgled služenja in povedal, da je največji med nami tisti, ki streže. Z očmi vere si tako zbiramo zaklad, ki ne bo nikoli izgubljen. Preko praga smrti nas bodo spremljala le dobra dela.

Letos je potrditev v veri prejelo 43 birmancev.

Zunaj vidna znamenja in dejavnosti v župniji mora spremljati prav ta cilj. Obhajali smo lepo praznovanje velike noči, ki je bila sklep priprave na prejem zakramenta birme. Potrditev v veri je na velikonočni ponedeljek, 25. aprila, prejelo 43 birmancev. Vsi jim želimo, da bi v moči svetega duha spoznavali in delali, kar je resnično dobro. Zgled naše dejavne vere je najlepša luč, ki lahko osvetljuje tudi njihovo pot. ”Brez mene ne morete ničesar storiti,” je dejal Jezus svojim učencem. To ponavlja tudi nam. Vsakdanja molitev in praznovanje nedelje je največje poroštvo, prejem zakramentov ne ostane le na papirju. Veselimo se majniške pobožnosti, kjer vsak dan v velikem številu rastemo ob majniških spodbudah Mihe in Mateje ter njune družine. Prav ob tem nam vedno znova raste zaupanje v moč Marijine priprošnje in njeno varstvo.

Pastoralno leto se bo izteklo, že se oziramo na počitnice. Ne pozabimo pa resnice, da Bog nima počitnic. Vsak dan nas pričakuje v svojem hramu sredi naše vasi in vabi: ”Pridite k meni vsi, ki se trudite in ste obteženi, in našli boste mir svoji duši”. Vsem želim, da bi letošnji program: nosite bremena drug drugemu - jaz tebi in ti meni ostal pisan v naši zavesti.

Dogajanje v župniji Kokrica lahko odslej spremljate tudi na spletni strani http://zupnije.rkc.si/kokrica/. **Jože Klun, župnik**

Geslo oratorija: V tvojo smer

Že sedmo leto zapored bo eden izmed počitniških tednov namenjen oratoriju, ki bo potekal od 4. do 8. julija.

Animatorji smo že zavihali rokave in začeli s pripravami za letošnji oratorij. Na sestankih spoznavamo osnovne nauke in misli letošnjega osrednjega lika preroka Jona. Dogovarjamo se, kako izpeljati kateheze, velike igre, dramsko igro ... hkrati pa iščemo sponzorje, ki bi nam priskočili na pomoč pri sami izpeljavi. Zato se ob tej priložnosti obračam na Vas, vaščani, da nam po svojih močeh pomagate. Animatorji in otroci bomo veseli vsakršne pomoči, tako materialne kot denarne. Svoj prispevek lahko nakažete na TRR: 07000-0000946519, s pripisom ZA ORATORIJ.

Da bi otroci lažje dočakali mesec julij in dan, ko bomo prvič dvignili letošnjo oratorijsko zastavo, zraven pa zapeli himno, vam namignemo nekaj malega o sami vsebini letošnjega oratorija. Prerok Jona je bil poslan v Ninive, da bi oznanjal božji evangelij in tamkajšnje prebivalce spreobrnil. A Jona tega ne želi, upre se božji volji in na svojem begu doživi marsikaj, med drugimi se znajde tudi v trebuhu velike ribe. A naj bo dovolj.

Otroci pridite na oratorij, še pred tem pa izpolnite prijavnico, ki ste jo prejeli pri veroučni uri, naknadno pa jo lahko dobite tudi pri izhodu iz župnijske cerkve in jo prinesite na zbirno mesto za pobiranje prijavnic. Le-to je pred cerkvijo na Kokrici vsako soboto in nedeljo po sveti maši od 14. do 29. maja. Do oratorija pa pozdrav - ”V tvojo smer”.

Petra Krumpestar

Slomškovo bralno priznanje

Spodbud za branje ni nikoli preveč. Knjige namreč ne le širijo naš besedni zaklad, pač pa tudi razširjajo naša obzorja in hranijo domišljijo.

Pomembno je, da se že v otroških letih "naučimo" ljubezni do branja in ga ne dojemamo zgolj kot šolsko obveznost, pač pa tudi kot način preživljanja prostega časa in sprostitve.

Slomškovo bralno priznanje je projekt založbe Mohorjeva družba, ki spodbuja k branju učence veroučne šole od 1. do 9. razreda po vsej Sloveniji. Vsako leto razpiše sezam priporočenih knjig za posamezne starostne skupine otrok, na katerem se znajdejo knjige z versko in neversko vsebino; pomembno je predvsem, da spodbujajo otroka k razmisleku o medsebojnih odnosih, odnosu do okolja ipd., skratka, da nosijo neko sporočilo.

Vsak otrok si s priporočenega seznama izbere tri knjige, jih prebere in obnovo zgodbe pove animatorjem na preverjanjih, ki potekajo trikrat na leto - prvo je okrog godu sv. Miklavža, drugo ob Prešernovem dnevu in tretje pred veliko nočjo. Otroci s seboj prinesejo izpolnjene delovne liste, kamor napišejo nekaj podatkov o prebrani knjigi in jih opremijo z risbo. Tudi letos so animatorji otrokom iz 1. razreda, ki še ne znajo brati oz. jim branje še povzroča težave, ponudili tudi možnost skupinskega branja, ki ga vodijo animatorji na preverjanjih knjig.

Otroci za vsako prebrano knjigo prejmejo nalepko, ki jo prilepijo v za to posebej namenjeno mapo, za uspešno opravljeno bralno značko pa ob koncu veroučnega leta prejmejo priznanje. Tisti najbolj zagnani, ki preberejo še dodatno četrto knjigo, pa so nagrajeni še z zlato nalepko. V mesecu maju organizatorji za vse "Slomškove bralce" pripravijo nagradni izlet in zaključno prireditev na Ponikvi, rojstnem kraju blaženega Antona Martina Slomška, po katerem je bralno priznanje tudi dobilo ime.

V veroučnem letu 2010/2011 je v župniji Kokrica Slomškovo bralno priznanje osvojilo trinajst otrok in prav vsi od njih so osvojili tudi zlato nalepko, kar dokazuje, kako navdušeni in predani bralci so otroci. Seveda pa imajo pri tem zelo pomembno vlogo tudi starši, ki jim pomagajo pri izboru knjig, skupaj z njimi berejo, jim pomagajo pri pripravah na preverjanje ..., ter animatorji, ki prav tako navdušujejo otroke za branje.

Vesna Rogl

Dobrodelni koncert

Rotary klub in Turistično društvo Kokrica sta organizirala dobrodelni koncert 18. februarja v domu krajanov na Kokrici z namenom prispevati sredstva za nakup fizioterapevtske mize za Varstveno delovni center Kranj. Dober namen in vsebinsko prijeten program sta napolnila dvorano tako, da smo s prispevkom lahko doprinesli k nakupu mize. Vsem, ki so se udeležili koncerta, in vsem sodelujočim topla zahvala gojencev centra in organizatorjev.

Mimi Rozman

pizzeria

VIVA

Picerija Viva
Pokopališka ulica 17
Tel.: 04/204 5070
E-naslov:
info@pizzeria-viva.com

ODPIRALNI ČAS
torek, sreda, četrtek:
10. -23. ure

petek, sobota:
10. -24. ure

nedelja:
10. -23. ure

ponedeljek: zaprto

Dostava:
Tel: 040 774677

Odprto vse dni v tednu

Poletna in osvežujoča Viva

V zelo kratkem času je picerija Viva postala ena od najpriljubljenejših v kranjski občini, zato so se za letošnjo poletno sezono še bolje pripravili. Viva se rada pohvali s svojimi sedemindvajsetimi različnimi picami. Odziv z lepimi pohvalami strank so za picerijo največja pohvala. Prav tako odlično deluje tudi dostava pic na dom, trudijo se v najkrajšem možnem času naročeno pripeljati kamorkoli v Kranju z bližnjo okolico v najkrajšem možnem času, zato so hitro dostavo, ki so jo poimenovali Viva 2 Go, preselili v bivše prostore tovarne Ibi. Tako bodo zdaj iz središča mesta še lažje in hitreje obvladovali naročnike. Viva pa ni samo klasična picerija, temveč boste na svoj račun prišli tudi ljubitelji morske hrane, zelenjavnih plošč, solat, jedi z žara, najrazličnejših zrezkov, raznih sladic in seveda vseh osvežujočih brezalkoholnih pijač. Poletni vrt je tisti, s katerim se Viva še posebej rad pohvali in kot se za poletni užitek spodobi, lahko uživate v prijetni dnevni senci ali posedite v poletnem večeru. Zunaj so tudi otroška igrala, tako da najmlajšim zagotovo ne bo dolgčas, starši pa bodo mogoče bolj v miru dokončali svoje kosilo ali večerjo. Notranji prostori so prijetni in prostorni. Imajo tudi večji prostor za zaključene družbe, prostor za plesišče ter tudi manjši prostor za največ petnajst oseb, tako da bo v piceriji Viva lahko našel vsakdo vse, kar potrebuje za dobro počutje. Postrežba je taka, kot se za sodobno gostilno spodobi, to pa je hiter odziv vseh natakaric in natakarjev kot tudi hitro delo kuhinje. Pogrinjki so čisti, mize urejene in kar je v današnjih časih še skoraj najpomembneje, so cene zelo ugodne za vso hrano in pijačo.

Za nekatere skoraj najpomembnejši podatek je tudi ta, da ima picerija Viva lasten in velik parkirni prostor, tako da se z lahkoto pripeljete v neposredno bližino. Picerija Viva vas vabi vsak dan razen ponedeljkov in praznikov. Obiščite jih, prijetno boste presenečeni!

Klemen Polak s.p., Pokopališka ulica 17, 4000 Kranj

Naša zemlja

Učenci iz 3. č razreda so se pri pouku slovenščine pogovarjali o tem, kako bi kakim 'nezemljanom' predstavili naš planet, naše kraje, naše prebivalce ...

Takole so pisali:

Po različnih krajih govorimo različne jezike. Ločimo se po tem, kateri jezik govorimo in kje živimo. Zato imamo na Zemlji: Američane, Japonce, Korejce, Angleže, Belgijce, Slovence in še mnogo drugih ljudi.

Ljudje prebivamo v hišah. Ne pa vsi; recimo brezdomci.

Tu smo doma ljudje in živali. Ljudje imamo pse, mačke. Imamo jih za domače ljubljenčke. V hišah imamo: omare, televizije, kavče, mize, stole, kuhinje.

Tara Podjavoršek, 3. č

Naše naselje je Kokrica. V našem naselju so: šola, kulturni dom, gasilski dom, gostilne, igrala in trgovine. V naselju je tudi veliko hiš, kjer živijo ljudje. Govorimo slovenski jezik. Pri nas se mladiči imenujejo otroci. Otroci hodijo v šole, odrasli pa v službe. Kadar je lepo vreme, se otroci zunaj igrajo z žogo, se vozijo s kolesom, se lovijo, skrivajo ... Kadar pa je vreme slabo, smo vsi notri in po navadi gledamo televizijo ali pa delamo kaj na računalniku.

Maj Gartnar, 3. č

Metuljček

Metuljček leti,
deklica ga lovi.
Ko se mu približa,
metuljček odleti.
Deklica žalostna
za njim se ozira.
Metuljček si novo
družbo izbira.

Manca Robljek, 3. c

Metulj

Prihaja pomlad,
metuljček jo ima rad.
Cvetele bodo rožice,
rumene in rdeče.
Letal bo od cveta na cvet
in nabiral sladki med.

Maja Boncelj, 3. c

Julijana Seehase, 2. c

Ko bi vsi ...

Tako se začne ena od pesmi, ki jih prepevajo učenci našega pevskega zbora, in ena od pesmi, s katerimi so nastopili na dobrodelnem koncertu Šolskega sklada Prešernove šole.

Kljub temu da na koncert nismo povabili znanih izvajalcev, predstavili so se kar učenci matične šole in podružnične šole Kokrica, ki sodelujejo v šolskih pevskih zborih in obiskujejo glasbeno šolo Kranj, je bila dvorana v šoli Franceta Prešerna v Kranju polna do zadnjega kotička. Vsi, ki ste se koncerta udeležili, ste lahko uživali v ubranem petju in mojstrskih izvedbah mladih glasbenikov. Vsi nastopajoči so bili zadovoljni. Pokazali so, kaj znajo, razveselili gledalce, pa še pomagali svojim sošolcem, saj smo s sredstvi šolskega sklada tudi letos lahko vsem učencem omogočili udeležbo na taborih in v šolah v naravi. V času, ko govorimo o razpadu moralnih vrednot in vse slabših medsebojnih odnosih, je to pomemben dosežek.

V letošnjem šolskem letu smo v šoli odnosom, zlasti odnosom med učenci, posvetili veliko pozornosti. Opazili smo, da otroci kar tekmujejo, kdo bo imel več prijateljev na facebooku, pravih prijateljev pa nimajo. Nihče jih ne pogreša, kadar zbolijo, jim nihče ne prinese zvezkov, nihče se ne potegne zanje pred drugimi, pretep je postal igra, prepir pa najpogostejši način pogovora. Nekaterim otrokom sta računalnik in televizija postala najljubša varuha. Tako kot med seboj, pa otroci pogosto komunicirajo tudi z odraslimi. Ne znajo poslušati, nestrpni so, nepotrpežljivi, zadirčni, včasih celo nesramni. Na predavanju o ustvarjalni vzgoji, ki smo ga aprila pripravili za starše, je predavateljica Milica Novković opozorila na napake, ki jih delamo danes pri vzgoji otrok, in svetovala, kako jih odpraviti. Vsi, ki smo jo poslušali, smo se strinjali z njo in škoda, da se zanimivega predavanja ni udeležilo več staršev.

Mladi člani RK so se skupaj z mentorico odločili, da bodo vzpostavili odnose s starejšimi krajani. Kar nekaj so jih že obiskali, poklepetali z njimi in se dogovorili, kako bi lahko pomagali drug drugemu. Vsem je bilo všeč in vabimo vse, ki bi želeli, da jih učenci obiščejo, naj nas pokličejo.

Vsi pa že odštevamo dneve do šolskih počitnic. Kljub lepemu in toplemu vremenu nas, predvsem pa učence, čaka še veliko dela. Preverjanja, ocenjevanja, domače naloge, plakati ... Nekateri otroci zmorejo sami, drugi potrebujejo pomoč. Najbolj uspešni so, kadar starši in učitelji med seboj sodelujemo, spoštujemo in upoštevamo drug drugega, smo dosledni in realni, predvsem pa, ko si odrasli vzamemo čas zanje.

Ste opazili, kolikokrat sem zapisala besedice vsi, vse, vsem? Kakšni so torej odnosi med nami? Se spoštujemo, smo vljudni, si pomagamo, zaupamo ...?

Ko bi vsi večkrat razmišljali o tem!

Dijana Korošec

Izlet na mlinčke

Vzgojiteljice vrtca Kokrica smo letos že četrtič organizirale izlet do mlinčkov v Udinborštu skupaj s starimi starši. Odziv je vsako leto večji. Poleg starih staršev so se nam pridružili tudi starši, ki so imeli prosto dopoldne. Dedki in babice so nas pričakali pred vrtcem in s seboj prinesli mlinčke. Pot je trajala približno eno uro in so jo zmogli tudi najmlajši, saj so jim bili v pomoč stari starši. Med potjo je bilo dovolj priložnosti za opazovanje narave, pogovor, petje ... Največje veselje pa je bilo seveda na cilju. Otroci so z navdušenjem opazovali in pomagali svojim starim staršem pri postavljanju mlinčkov. Letos je bil pretok vode zaradi suše manjši, vendar smo kljub temu postavili vse mlinčke.

Polona Likozar, vzgojiteljica

Dedek mi je pripovedoval

Ko pogledam v svojo preteklost in se ozrem sedemdeset let nazaj, sem prepričan, da smo se znali veseliti vsake malenkosti, ki nam je utegnila polepšati dan.

V družini nas je bilo pet otrok in vsi smo bili rojeni doma. Vstajali smo ob šestih in imeli skupen zajtrk. Po zajtrku je imel vsak svoje obveznosti. Otroci smo pomagali v hlevu in na polju. Jedli smo tisto, kar smo pridelali doma: repo, zelje, krompir, žgance in pili vodo, ki smo jo dobili iz 'šterne'. Perilo smo prali v potoku Žabnica. Poleti smo naokrog skakali bosi, pozimi pa smo imeli trde čevlje, vendar še to ne vsak svojih. Ležali smo na slami ali za pečjo. Zdravnika smo prvič obiskali pri sedmih letih, ko smo bili cepljeni proti črnim kozam. Igrali smo se z igračami, ki smo jih izdelali sami (loki, frače, žoge iz napolnjenih nogavic, ...).

Spominjam se, kako smo bili otroci veseli pomaranče za veliko noč. Veselili smo se malenkosti, kot so jabolko, suhi krhlji, dva oreha za Miklavža, za rojstni dan pa smo dobili ocvrto jajce.

Šolo sem obiskoval med vojno in še danes se spominjam, kako smo z učiteljem zbirali les za tablo in nanjo narisali boj v Rovtu kot spomin padlim partizanom. V šolo smo hodili peš. Od doma smo nosili malico (jabolko, krhlji). Osnovna šola je trajala šest razredov. Vsak razred je imel okroglo, zeleno peč, ki so jo kurili dežurni učenci iz višjih razredov. S stropa so visele velike lesene luči. Klopi so bile zelene barve, s črnilnikom na sredini. Do tretjega razreda smo pisali s svinčnikom, naprej pa s peresom in črnilom. Imeli smo dva zvezka. Igrali smo se le pred začetkom pouka (gumitvist, 'tancšola', 'frnikolanje', nogomet, zemljo krast, trden most, gnilo jajce).

Čeprav smo živeli tako skromno, smo bili zelo delavni, pošteni in predvsem smo imeli veliko ljubezni drug do drugega.

Po pripovedi dedka zapisalaTeja Sajovic, 4. č

Mama mi je pripovedovala

Moja mama je vsak dan vstala ob sedmih zjutraj. Zajtrkovala je kruh in pila belo kavo. V šolo je hodila peš. Do šole je imela daleč, ker je bila ta v Kranju. Nosila je oblačila, ki jih je zašila babica. V šoli so imeli peči, ki jih je zjutraj zakuril hišnik. Malice so jim pošiljali iz drugih držav. Za malico so imeli sir in kakav v prahu, za šolske praznike pa so jim poslali čokolado in pomarančo. Vse to so dobivali iz konzerv. Pouk se jim je večinoma končal ob poldne. Do doma so imeli dolgo pot, zato so se otroci večkrat ustavljali. Da jim med potjo ni bilo dolgčas, so se pogosto igrali šolo.

Mama je za Miklavža dobila suhe krhlje ali jabolka. Za rojstni dan pa oblačila, ki jih je zašila babica. Med počitnicami je nabirala borovnice, da je lahko babica naredila marmelado. V šolo pa je hodila tudi ob sobotah. Med prostim časom se je igrala s punčkami iz cunj. Imela pa je tudi punčko iz 'celulojda', ki jo ima še danes nekje spravljeno. V družini je bila edinka.

Na počitnice je hodila na neko kmetijo, kjer je morala pleti korenje. Zelo rada se je s prijatelji lovila po gozdovih ter skrivala na travnikih. Deklice pa so se tudi igrale trgovine. Med zimskimi počitnicami se je rada sankala. Spomni se dogodka, ko so se ji zlomile sanke. Morala je veliko pomagati staršema, ki sta bila ostarela. Niso imeli veliko časa, imeli so samo zimske in poletne počitnice. Doma so bili pa tudi za prvega in drugega maja. V starih časih niso poznali toliko praznikov, kot jih poznamo sedaj. **Lenča Malovrh, 4. č**

Ogled Ljubljane

Bilo je desetega maja, ko smo se učenci petih razredov odpravili v Ljubljano. Ko smo prispeli tja, nas je avtobus odložil pred parlamentom. Od zunaj smo si ogledali najprej to stavbo, nato pa še Cankarjev dom. Šli smo dalje, saj smo vedeli, da si moramo ogledati še kar precej ljubljanskih znamenitosti. Videli smo: Križanke, Narodno univerzitetno knjižnico, Tromostovje, Zmajski most, Mesarski most in Čevljarski most, Frančiškansko cerkev. Pri vsaki znamenitosti smo se ustavili in povedali nekaj stavkov, ki so opisovali, čemu je namenjena stavba, kdaj in kako so jo gradili ter v čem je posebnost. Meni je bila zelo všeč Frančiškanska cerkev.

Po ogledu Ljubljane smo se z vzpenjačo odpeljali še na Ljubljanski grad. Zelo zanimivo se je bilo peljati s to vzpenjačo, saj si imel iz nje zelo lep razgled na velik del Ljubljane. Na gradu smo malicali; nato pa se nam je že mudilo nazaj dol. Spet smo se z vzpenjačo peljali navzdol. Pri tem smo srečali tuje turiste, ki so nas fotografirali. Takoj smo se peš odpravili proti Hiši eksperimentov. V njej so nas lepo sprejeli in nas peljali v prvo nadstropje, kjer so nam pripravili nekakšno dogodivščino. Šlo je za to, da je neka gospodična pred nami delala razne preproste poskuse in nam sproti razlagala, kaj se dogaja ob tem.

Ko se je dogodivščina končala, smo odšli v pritličje in sami lahko delali razne eksperimente, ki so bili tam na voljo. V tej Hiši eksperimentov je bilo zelo zabavno.

Ko smo se vrnili v šolo, smo šle s sošolkami še na sladoled.

Ta ekskurzija mi je bila zelo všeč, saj sem videla in slišala marsikaj novega.

Teja Popovič, 5. č razred

Pesem o počitnicah

Rad imam poletni sir,
ker pred puncami sem kavalir.
Rad imam poletne obleke,
ki varujejo me pripeke.

Rad imam zadnji teden šole,
ki je v tem kvadratu zadnji kot.
Ja, rad imam te zadnje dneve,
ki me kličejo na pot.

Oh, na poti je res fletno,
glasba dere se na glas.
Sonce greje me poletno,
peljemo se v drugo vas.

Ko pa dolgčas ti postane,
si v trenutku ves zaspan.
Težke veke se zaprejo
in zasanjaš drugi dan.

Drugi dan je vse drugače,
fantje vsi so brez lopatk.
Že nasmeh se mi nariše,
na plažo peš greš brez copatk.

Ko v kopalkah, ves pogumen,
prvi v vodi sem jaz sam,
kar naenkrat čofotajo
fantje, punce, tu in tam.

Res že dolgo sem na plaži,
čas je, da poberem se od tod.
Sonce svetlo res zažiga,
hladi me le še lasten pot.

Vsak dan je bil podoben,
ta dva meseca in pol.
Kar pa čas je res že bil,
da odidemo domov.

Samo Hude, 5. c

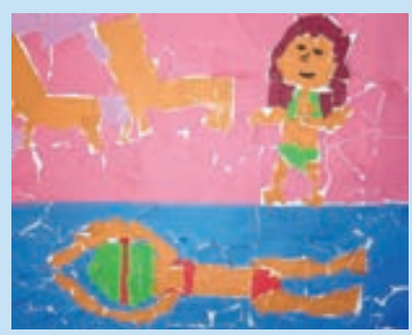

Pia Potnik, 3.c

Jure Zupanc, 1.c

Po poteh partizanskega Udin boršta

Na dan upora proti okupatorju, kot se imenuje državni praznik, ki ga praznujemo 27. aprila, smo na Kokrici že devetnajstič gostili Pohod prijateljstva in spomina - Udin boršt 2011, eno največjih prireditev v naši KS.

Tudi letos je prireditev zelo uspela, saj je bila kljub nekoliko muhastemu vremenu dobro obiskana, organizatorji pa smo poskrbeli, da so udeleženci odšli iz našega kraja zadovoljni in polni prijetnih vtisov. Prvič sta ob praporu Krajevne organizacije borcev za vrednote NOB Kokrica plapolala tudi prapora dveh veteranskih organizacij iz osamosvojitvene vojne. To sta bila prapora Policijskega veteranskega društva Sever Gorenjska in Združenja vojnih veteranov Kranj. Na to smo še posebej ponosni, saj smo tako na simbolični ravni predstavili vez med uporom proti nacifašističnim okupatorjem leta 1941 in bojem za svobodno, samostojno in neodvisno Slovenijo leta 1991. Nesporno zgodovinsko dejstvo je, da ne bi bilo današnje neodvisne Slovenije, če se ne bi naši predniki leta 1941 uprli okupatorju, ki je namenil slovenskemu narodu popolno iztrebljenje.

Vse manj je znano, kako odločilno vlogo je imel Udin boršt, ta

največji gorenjski ravninski gozd, v času narodnoosvobodilnega boja, torej v letih od 1941 do 1945. Na zahodnem obrobju tega gozda, pri vasi Cegelnica, je bila že julija 1941, ko je nemška vojska triumfirala po vsej Evropi, ustanovljena Kranjska partizanska četa, katere komandir je postal Franc Mrak. Ta pogumen in odločen mož je bil naš sokrajan, torej doma s Kokrice, nanj nas spominja skromna spominska plošča na njegovi hiši. Kasneje je bil ujet in v začetku leta 1942 usmrčen v zloglasni gestapovski mučilnici v Begunjah. Kranjska četa se je čez nekaj dni s Tržiško četo združila v Storžiški bataljon, ki je bil prvi partizanski bataljon v okupirani Sloveniji in verjetno tudi v vsej zasedeni Evropi.

Ta mogočni gozd je pogosto nudil borcem za svobodo zatočišče, tu so imeli taborišča, od tu so odhajali na večje akcije v okolici Kranja. Bil pa je tudi prizorišče težkih bojev in grob mnogih partizank in partizanov. Najhuje je bilo leta 1942, aprila in septembra, ko so močne nemške policijske in vojaške enote obkolile partizane, ki so v njem taborili. Obakrat so jih izsledili s pomočjo domačih ovaduhov, ki so za prgišče rajhovskih mark ovajali svoje sonarodnjake. Ti so za razliko od njih imeli pogum in odločnost, da se zoperstavijo najmočnejši oboroženi sili v zgodovini človeštva do takrat. V obeh bitkah je bilo ubitih več deset partizank in partizanov, veliko se jih je raje odločilo za prostovoljno smrt, kot da bi bili zajeti, nekaj pa je bilo tudi ujetih in nato pobitih blizu Begunj ali po vsej Evropi, kjer so imeli nacistični krvniki svoja koncentracijska taborišča. Le manjšemu delu partizanov se je uspelo rešiti.

Pa kljub temu okupatorju, tudi s pomočjo domačih izdajalcev, ni uspelo zatreti svobodomiselnega duha v pokončnih Slovencih, ki so med vojno odšli v gozdove in prerasli v mogočno osvobodilno vojsko, ki je ob boku zavezniških armad slavila osvoboditev domovine. Nemčija je kapitulirala 9. maja 1945, to je tudi dan, ki ga slavi vsa Evropska unija kot svoj največji praznik. Pri nas se je vojna končala šele 15. maja.

Vsakoletni pohod je namenjen tako rekreaciji v zdravem in lepem okolju tega mogočnega gozda, ki je značilen po zanimivih drevesnih vrstah in življu, in obujanju spominov na veličastna dejanja pogumnih Slovenk in Slovencev. Narod, ki ne spoštuje in ceni svoje zgodovine, ni vreden prihodnosti!

Brane Virant,
foto: Gorazd Kavčič

Mlaške piške

Za 4 osebe potrebujemo: *2 kosa piščančjih prsi brez kože in kosti, 15 dag pršuta, 20 dag sira, 2 dl kisle smetane, 1 jajce, sol, poper, olje.*

Piščančje prsi razpolovimo, posolimo, popopramo in damo v naoljen pekač. Čez damo rezine pršuta. Pekač damo v ogreto pečico na 200 stopinj. Pečemo približno 20 minut. Medtem razžvrkljamo jajce, mu dodamo kislo smetano in posolimo. Na piščanca s pršutom položimo še rezine sira in vse skupaj prelijemo z jajcem in smetano. Pečemo še 20 minut. K mlaškim piškam lahko postrežemo mlad pečen krompir in skledo solate z domačega vrta.

Dober tek vam želi vaša Zofi!

AVTOSERVIS HERMAN NUNAR s.p.
Na Griču 1, 4000 Kranj
GSM: 041/712 314, e-pošta: hnunar@siol.net

HONDA
mazda
HYUNDAI

- servisiranje in popravila japonskih in drugih osebnih vozil
- menjava in centriranje pnevmatik
- polnjenje klimatskih naprav
- diagnostika avtoelektronike

PRODAJA IN VGRADNJA DELOV DOBAVITELJEV ZA PRVO VGRADNJO TER ORIGINALNIH NADOMESTNIH DELOV!

"ASIS"
SERVIS IZPUŠNIH CEVI
vgrajevanje nadomestnih delov v motorna vozila

Slavko Smolko s. p.
Grosova ul. 25, 4000 Kranj
Tel.: 04/204 54 50, GSM: 031 377 012

Komunala Kranj

Da bo ločevanje odpadkov še enostavnejše

Od 1. junija 2011 vam bomo ponujali izdelke, ki vam bodo v pomoč pri pravilnem ločevanju odpadkov. Pri blagajni Komunale Kranj boste lahko kupili:

- **paket biorazgradljivih vrečk (25 vrečk, prostornine 7 litrov),**
- **posodo, prostornine 7 litrov, za zbiranje bioloških odpadkov v gospodinjstvu,**
- **zložljive ali fiksne ročne stiskalnice za plastenke in pločevinke.**

Zaradi nadaljnje predelave bioloških odpadkov je zelo pomembno, da bioloških odpadkov ne odlagamo v navadnih plastičnih vrečkah. Uporabiti moramo biološko razgradljive vrečke. Z uporabo teh vrečk bo zbiranje bioloških odpadkov postalo bolj higienično. Posoda, v kateri zbirate biološke odpadke v gospodinjstvu, bo ostala čista in brez neprijetnih vonjav. In kar je najpomembneje: tako odloženi biološki odpadki se bodo lahko predelali.

Ponudili vam bomo tudi možnost nakupa manjše posode s pokrovom za zbiranje bioloških odpadkov. Posoda je primerna za postavitev pod korito v kuhinji.

Dodatno boste lahko izbirali med zložljivo ali fiksno stiskalnico za plastenke in pločevinke. S pomočjo stiskalnice boste zmanjšali volumen embalaže pred odlaganjem in s tem prihranili na prostoru v zabojniku za odpadno embalažo.

Izdelke boste lahko kupili na sedežu našega podjetja na Ulici Mirka Vadnova 1 v Kranju.

Z mesecem junijem bomo spremenili delovni čas zbirnih centrov

Glede na dosedanji obisk zbirnih centrov in v želji, da vam ločeno zbiranje odpadkov še bolj približamo, bomo s 1. junijem 2011 spremenili delovni čas zbirnega centra za ločeno zbiranje odpadkov v Tenetišah in centra v Zarici.

V zbirnem centru Tenetiše bomo odpadke sprejemali:

- **od ponedeljka do petka, med 13. in 19. uro (v zimskem času od 12. do 18. ure),**
- **ob sobotah, med 8. in 12. uro.**

V zbirni center Zarica pa boste lahko po novem odpadke pripeljali:

- **od ponedeljka do petka, med 7. in 19. uro (čas malice med 9.30 in 10. uro ter med 17. uro in 17.30),**
- **ob sobotah med 8. in 16. uro.**

V zbirna centra lahko pripeljete vse vrste odpadkov, tudi kosovne in nevarne odpadke. Pred oddajo odpadkov vas sprejme upravljavec v zbirnem centru. Ob sprejemu vas prosimo, da predložite potrdilo o poravnanih obveznostih za storitev ravnanja z odpadki (zadostuje položnica za obračun komunalnih storitev) ali osebni dokument, s katerim boste potrdili, da ste vključeni v sistem rednega odvoza odpadkov za območje Mestne občine Kranj. Brezplačno lahko oddate: mesečno do količine enega kubičnega metra odpadkov iz gospodinjstva, mesečno kosovne odpadke iz gospodinjstev, dvakrat na leto štiri avtomobilske gume brez platišč.

Prijavite se na brezplačno obveščanje po e-pošti ali SMS sporočilih

Pravočasno in učinkovito obveščanje je še posebej pomembno v primerih, ko je oskrba s pitno vodo motena. Zato vas vabimo, da se prijavite na brezplačno obveščanje po e-pošti ali SMS sporočilih. **Obiščite našo spletno stran www.komunala-kranj.si in izpolnite obrazec "Prijava na obvestila". Vašo prijavo nam lahko sporočite tudi po e-pošti na naslov info@komunala-kranj.si ali pisno na naslov Komunala Kranj, d. o. o., Ulica Mirka Vadnova 1, 4000 Kranj.**

Poljana - priljubljena pohodniška točka

Poljana je postala priljubljena pohodniška točka krajanov Kokrice in občanov Kranja. Letošnji pohod bo izveden 5. junija s startom med 6. in 10. uro v vasi Trstenik.

Sedemdeseta leta so bila leta razmaha splošne rekreacije. Skoraj ni bilo konca tedna poleti, da ne bi bil organiziran tekaški, kolesarski maraton ali množičen pohod. Pozimi pa so kraljevali maratoni v smučarskih tekih. Udeležba na njih je bila nad pričakovanji. Prav ta "rekreacijski boom" je med nami, takratnimi stalnimi obiskovalci planote med Tolstim vrhom in Storžičem, porodil idejo o organizaciji množičnega na Poljano. Ideja ni ostala samo v naših glavah. Leta 1977, prvo nedeljo v juniju, je bila tudi realizirana. Na pašnikih Velike Poljane se je zbralo več kot 300 udeležencev predvsem krajanov Kokrice, ki jim je bil sprva tudi namenjen.

Iz leta v leto je vse bolj preraščal krajevni okvir. Tako na šestem pohodu beležimo največjo udeležbo do danes, okoli 3000 udeležencev. Prva leta organizacije pohodov so bila namenjena izbiri in ureditvi ustreznih pota, namestitvi ličnih okrepčevalnic ob poti, ureditvi studenčka in ciljnega prostora. Po 10. pohodu pa se je izoblikovala pohodniška pot, ki velja še danes. Pohodniška pot ni namenjena sama sebi, ampak se ob njej srečujete s floro in favno, značilno samo za takšne predele, z značilnostmi prehoda nižinskega sveta v visokogorski svet. Srečamo pa se tudi z nespametnim in krutim posegom človeške roke v naravno okolje.

Poljana je skozi dosedanje pohode postala priljubljena pohodniška točka krajanov Kokrice in občanov Kranja, saj na njej srečuješ številne poznane obraze skozi celotno leto. Dokazuje, da na njeni poti ali v gorski pokrajini na planšarskih poljanah vsakdo najde nekaj zase, tako kot tisoči doslej.

Letošnji pohod bo izveden prvo nedeljo v juniju (5. junija) s startom med 6. in 10. uro v vasi Trstenik. Udeleženci bodo začeli s hojo v slikoviti vasici **Trstenik (512 m)**, ki leži ob vznožju Storžiča, oddaljena slabih 10 km od Kranja v smeri ceste proti Golniku. Prvi del poti bo vodil ob senčni gozdni poti mimo vasi Povlje do senožeti. Drugi del poti pa vodi po senčnem gozdu vse do cilja. Ob pohodni stezi smo pripravili tudi dve okrepčevalnici, ki bosta utrujenim udeležencem naše akcije nudila skromno okrepčilo.

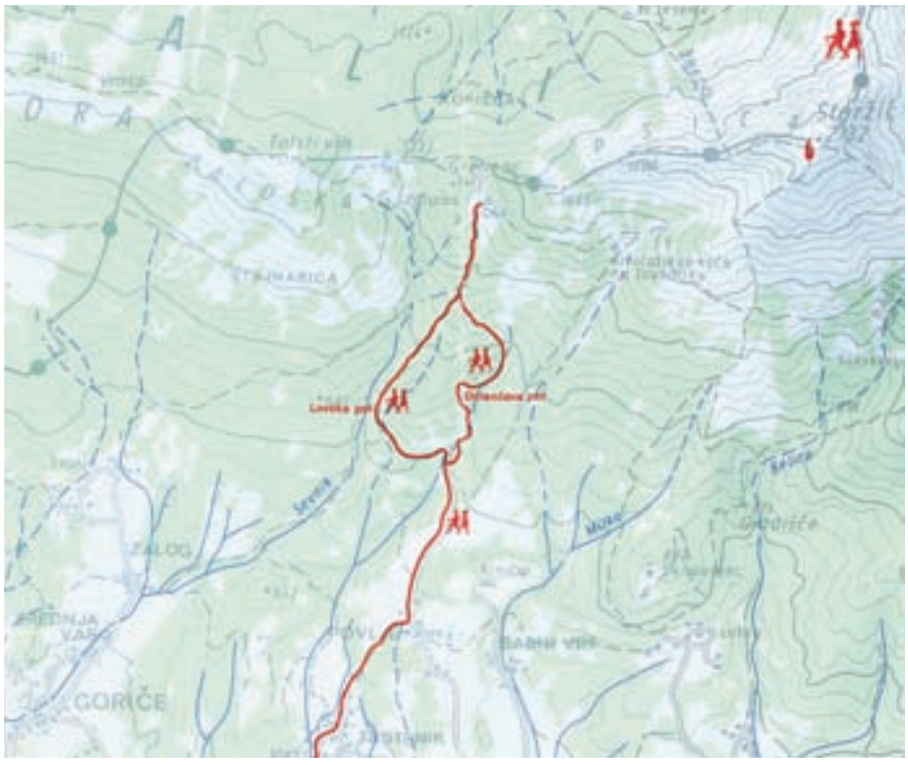

Cilj pohoda bo pastirska planina **Velika Poljana (1407)**, ki širi svoje pašnike v sedlu med Tolstim vrhom in Storžičem.

Planinske hoje je bilo približno za dve uri. Poljana je v lepem vremenu izhodiščna točka za eno od številnih tur, kot so: preko Tolstega vrha na Kriško goro, preko vrha Storžiča ali preko planine Javornik na Kališče ... Pohod bo namenjen predvsem skupnemu druženju krajanov. Vzemite nekaj prostega časa in skupaj z nami, organizatorji, preživite prijetne urice na planšarski planini izpod Storžiča.

Prvo junijsko nedeljo se torej vidimo na Poljani!

Brane Roblek

Za konec še Resnična zgodba

Gardelinovci niti v toplejših mesecih ne počivamo in tako smo publiko 13. maja spet navdušili z novo komedijo z naslovom Truth story, Resnična zgodba. Predstavo je tokrat prvič režiral Anže Cunk, zato je predstava še bolj posebna in vredna ogleda! S premiero nove komedije pa Gardelinovci tudi zaključujemo letošnjo sezono in se odpravljamo na krajši dopust! Jeseni pa se znova srečamo na kateri od ponovitev predstave Truth story! Do takrat pa vam želimo mirno poletje in čim več kulturnih oddihov! **GD Gardelin**

Napovednik prireditev TD Kokrica

20. avgusta 2011
- Življenje v času mamuta

10. septembra 2011
- Pohod po mamutovi deželi

Oktobra 2011
- Naj kostanjček

GG naročnine
E-POŠTA: narocnine@g-glas.si, TELEFON: 04 201 42 41
www.gorenjskiglas.si